

РЕШЕНИЕ

№ 388

гр. гр. Лом, 11.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛОМ, ТРЕТИ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Боряна Ал. Ангелова

при участието на секретаря Росина В. Димитрова
като разгледа докладваното от Боряна Ал. Ангелова Гражданско дело № 20231620100597 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 558, ал. 7 от КЗ, във вр. с чл. 45 ЗЗД.

Ищецът „ГАРАНЦИОНЕН ФОНД“ гр. София, посочва, че на основание чл. 557, ал.1 ,т.2, б."а", от Кодекса за застраховане е изплатил по щета № 20110064/21.02.2020г. обезщетение за имуществени вреди за в общ размер на **1046,91лв.** /от които 1033,91 лв. - обезщетение за имуществени вреди и 13,00 лв. - ликвидационни разноски по обработка на претенцията/ за увредения при ПТП, настъпило на 14.02.2020г., л.а “Фолксваген Венто” с ДКН ***, собственост на **.

Твърди още, че виновен за катастрофата, съгласно влязло в сила НП № 20-0294-000123/19.02.2020 г. по описа на РУ-Лом при ОД на МВР- Монтана е ответникът **Т. Р. А.**, който управлявайки л.а. „Мерцедес Ц 180“ с ДКН ***, собственост на ** Й.а извършва маневра заvoy надясно и удря движещият се в дясната пътна лента л.а “Фолксваген Венто” с ДКН ***, като така причинява процесното ПТП.

Навежда и твърдения, че в нарушение на чл. 461 във вр. с чл. 483 от КЗ ответникът управлява л.а. „Мерцедес Ц 180“ с ДКН *** **без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“**.

Към исковата молба, прилагат и справка от Информационния център към Гаранционен фонд, видно от която съгласно чл. 294, ал. 1 от КЗ (отм.), сега чл. 573 КЗ се изготвя на база ежеседмично предоставяне на

информация от самия застраховател за сключените и прекратени от него полици. На основание чл. 574, ал. 12 от КЗ документ, изготвен въз основа на данни от Информационния център е официален документ, удостоверяващ наличието или липсата на застраховка, номера на договора за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, началната и крайната дата на покритието на същата. От същата е видно, че за посочения за увреждащ лек автомобил няма действаща застраховка по риска "Гражданска отговорност" към датата на ПТП. т.е. увреждащия автомобил е без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“.

Поканили ответника да възстанови изплатеното от Гаранционен фонд, но ответника не е погасил задълженията си.

Иска се: да бъде осъден ответникът да изплати на ищеца следните суми:

- 1046,91 лв. , представляваща възстановеното от Гаранционен фонд по щета № 20110064 от 21.02.2020 г. обезщетение

- ведно със законната лихва за забава върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане на сумата.

Претендират се и направените по делото разноски, както и юрисконсултско възнаграждение .

Ответникът, лично и с ангажирания от него адв. П. П. е подал писмен отговор в срока по чл. 131, ал. 1 ГПК.

В отговора си счита предявения иск за допустим, но неоснователен.

Предвид заявеното в отговора на ответника, съдът е приел с доклада си по делото, че спорът по делото е относно наличието на задължения на ответника.

В съдебно заседание ищецът се явява адв. Е. Григорова - АК Враца поддържа предявеният иск и счита, че следва да бъде уважен в цялост, тъй като възраженията, въведени с отговора на ответника са неоснователни. Моли за присъждане в полза на ищеца процесната сума, както и разноските по делото.

Представя списък с направените от ответника разноски по чл. 80 ГПК.

Ответникът, редовно призован, се явява лично и а адв. П., който поддържа становището, изразено в писмения отговор, моли да бъде отхвърлен предявеният иск.

Съдът, като анализира и прецени доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното:

От фактическа страна:

При реализирано ПТП, настъпило на 14.02.2020г., с л.а "Фолксваген Венто" с ДКН ***, собственост на **.

Виновен за катастрофата, съгласно влязло в сила НП № 20-0294-000123/19.02.2020 г. по описа на РУ-Лом при ОД на МВР- Монтана е ответникът **Т. Р. А.**, който управлявайки л.а. „Мерцедес Ц 180“ с ДКН ***,

собственост на ** Й.а извършва маневра завои надясно и удря движещият се в дясната пътна лента л.а “Фолксваген Венто” с ДКН ***, като така причинява процесното ПТП.

Бил съставен констативен протокол за настъпилото ПТП. Управлявания от А. МПС било без действаща задължителна застраховка „Гражданска отговорност”. Гаранционен фонд е изплатил на увреденото МПС причинената от ответника имуществена вреда, след което го поканили да възстанови изплатеното, но същият не е погасил задължението си.

В с.з. страните са се съгласили с изготвения от съда предварителен доклад по делото и правната квалификация и същият е обявен за окончателен.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Предявеният иск е допустим. Същият е предявен от и против надлежна страна по спора в законоустановения срок.

Предявеният иск е с правно основание чл. 558, ал. 7 от КЗ, във връзка с чл. 45 ЗЗД и има за предмет възстановяването на сумата, изплатена от Гаранционен фонд

За успешното провеждане на този осъдителен иск в тежест на ищеца е да докаже основанието, размера и изискуемостта на претенцията си. Ищецът следва да докаже, че от него е изплатено обезщетение в определен размер и че същото трябва да му бъде възстановено именно от ответника.

Чл. 557, ал. 1, т. 2 , б. “а” от КЗ определя, че „Гаранционният фонд изплаща на увредените лица от Фонда за незастраховани МПС обезщетения за:

2. имуществени и неимуществени вреди вследствие на смърт или телесни увреждания и за вреди на чуждо имущество, причинени:

а) на територията на Република България, на територията на друга държава членка или на територията на трета държава, чието национално бюро на застрахователите е страна по Многостранното споразумение, от моторно превозно средство, което обичайно се намира на територията на Република България и за което няма сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите

В случая е безспорно установено, че управляваното от ответника МПС е без сключена Застраховка „ГО“. Следователно към момента на настъпване на ПТП МПС-то е било без задължителна застраховка „гражданска отговорност“, както се изисква от чл. 260 КЗ (отм.), сега – чл. 490 КЗ.

За настъпилата щета на ГФ е платил на увреденото МПС преводното нареждане – л. 24 от делото).

Според чл. 559, ал. 3 КЗ „След изплащането на обезщетението по ал. 1 Гаранционният фонд встъпва в правата на увреденото лице до размера на платеното обезщетение и лихви, както и за разходите за определянето и изплащането му“.

Налице е именно тази хипотеза – Гаранционен фонд е изплатил сумата на увреденото МПС съответно е встъпил в правата му. Ищецът има правен интерес да търси посочената сума именно от ответника, който е управлявал товарното МПС без задължителна застраховка „гражданска отговорност“ и е причинил въпросната щета при управлението му като реализирал ПТП.

Досежно възраженията в писмените бележки за изтекла погасителна давност, следва да се отбележи, че действително по смисъла на чл. 378, ал. 1 КЗ правата и задълженията по КЗ във връзка с застрахователното обезщетение се погасяват с тригодишна давност от датата на настъпване на застрахователното събитие, но в конкретния случай отношенията между страните не произтичат от непозволено увреждане, защото тук ищецът е встъпил в правата на увредения, без реално самият той пряко да е бил увреден от поведението на делинквента. При това положение началният момент на давността започва да тече от деня на извършеното плащане от страна на ищеца /в т. см. и т. 14 от ППВС № 7/1977 г. /, защото това е моментът, в който за Гаранционния фонд вземането става изискуемо, тъй като преди това за него не са настъпили никакви вреди. Видно от датата на нареждането – 15.06.2020 г. до деня на подаване на исковата молба в съда – 05.04.2023 г. не е изтекъл тригодишният давностен срок, поради което възражението не може да бъде уважено.

С оглед пълнота и изчерпателност на изложението следва да се посочи и, че по отношение давността, започнала да тече при действието на Кодекса за застраховането са приложими чл. 378, ал. 1-6 и 9 и чл. 379 от действащия КЗ. Съгласно чл. 378, ал. 6 от КЗ регресните и суброгационни иски на застрахователя по застраховки "Гражданска отговорност" по т. 10-13, раздел II, б. "А" от Приложение № 1 /като т. 10 е гражданска отговорност, свързана с притежаването и използването на моторно превозно средство/ срещу причинителя на вредата се погасяват **в срок 5 години**, считано от датата на извършеното плащане на застрахователното обезщетение на третото увредено лице. Основанието за регресните иски възниква от фактически състав, който включва изплащане на сумата на правоимащото лице и даденото от закона право на регрес и както се посочи по-горе към датата на предявяване на настоящия иск, петгодишният давностен срок не е изтекъл.

Предвид изложеното, претенцията се явява доказана по основание и размер и следва да бъде уважена изцяло, като ответникът се осъди да заплати

на ищеца търсената сума, ведно със законната лихва върху нея от датата на подаване на исковата молба в съда до изплащане на вземането.

Съдът намира също така, че възражението на ответника е бланкетно и не се подкрепя от събраните по делото доказателства.

С оглед на гореизложеното, ищцовата претенция следва да бъде уважена изцяло, като основателна и доказана.

При този изход на спора страните си дължат разноски съобразно уважената/отхвърлена част от исковете.

От ищеца са заплатени общо 350 лв.: като държавна такса за завеждане на исковата молба – 50,00 лв., СТЕ – 150,00 лв., и ССЧЕ – 150 лв.

Предявените искове са уважени, следователно ответникът ще следва да заплати на ищеца тези разноски.

Мотивиран от горното, Съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Т. Р. А. с ЕГН ***** **да заплати** на „ГАРАНЦИОНЕН ФОНД“ гр. София, ул. „Граф Игнатиев“ № 2, ЕИК 121446665 представляван от изпълнителните директори Максим Колев и Стефан Стоилков, сумата от **1046,91** лв. /хиляда четиридесет и шест лева и деветдесет и една ст./ представляваща възстановеното от Гаранционен фонд по щета № 20110064/21.02.2020 г. обезщетение, ведно със законната лихва за забава върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане на сумата.

ОСЪЖДА Т. Р. А. с ЕГН ***** **да заплати** на „ГАРАНЦИОНЕН ФОНД“, с ЕИК 121446665 сумата от **350,00** лв. /триста и петдесет лева/, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Монтана в двуседмичен срок от съобщението за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Лом: _____